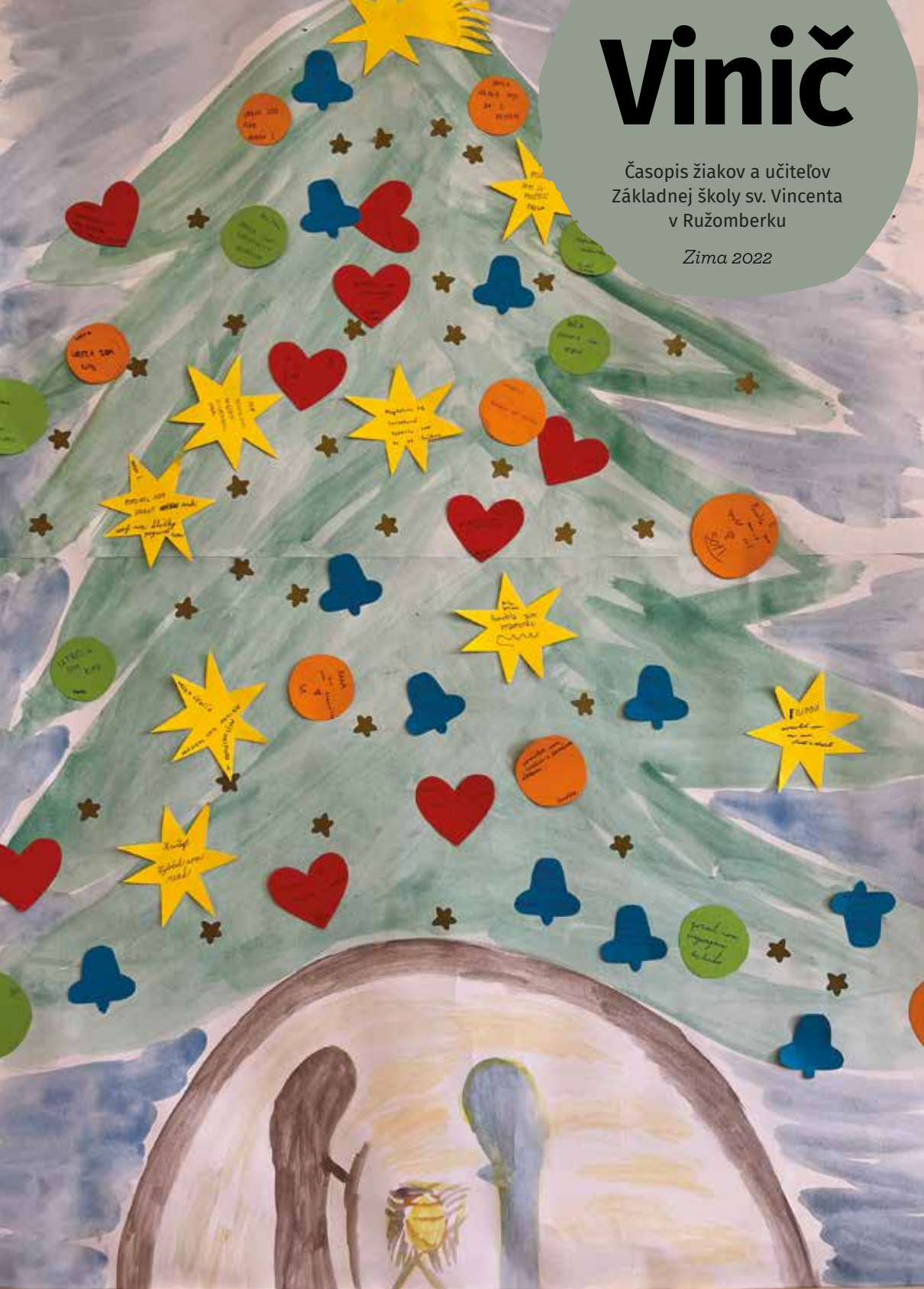

Vinič

Časopis žiakov a učiteľov
Základnej školy sv. Vincenta
v Ružomberku

Zima 2022

POŽEHNANÉ VIANOCE!

ČIM ŽIJEME

ÚVODNÍK

Nezabudnime na Ježiša

Spomeňme si, aké to bolo, keď sme boli dlhšie odlúčení od milovanej osoby. Možno boli naši blízki odcestovaní, v nemocnici, na služobnej ceste ... Ako sme prežívali toto obdobie? Niektorí sme mali na chladničke kalendár a odškrtávali sme dni do ich návratu. Naša túžba po nich určite rástla. A keď prišiel ten vytúžený deň, nevedeli sme čo od radosti. Vychutnávali sme si každú sekundu.

Čas adventu je tiež obdobím čakania. Mnohí z nás počas štyroch týždňov robili dobré skutky, viac sa modlili, chodili na ročné sväté omše, niečo si odopreli, aby sme sa lepšie pripravili na príchod Ježiša.

Niekedy sa však stane, že advent skončí, veniec vymeníme za slávnostné štedrovečerné prestieranie... a zabudneme privítať Toho, ktorého sme tak dlho očakávali. Ježiš príde, ale nikto ho nečaká. Oslava je prichystaná, ale nikto si nevšimne oslávenca. Aké by to bolo, keby sa na mojej narodeninovej oslave

všetci hostili, spievali, dostávali by darčeky a na mňa by zabudli?

Nedovoľme, aby sa to tento rok stalo u nás doma na oslave narodenia nášho drahého JEŽIŠA. Vianoce sú oveľa viac ako ligotavý papier a darčeky. Nedovoľme, aby sa Ježiš u nás cítil osamelo. Zablahožejajme mu, obdarujme ho a budme s ním. Ako? Úplne jednoducho. V tichu, v modlitbe, v anjelskej hudbe vianočných kolied, v rodinnom objatí. A tiež sa nechajme ním obdarovať. Pretože Ježiš je pre nás najväčším darom. Dovoľme mu, aby naplnil naše srdcia pokojom, láskou a prežiaril každú temnotu, ktorá je v našom živote. On nás požehná, a tak budeme aj my požehnaním pre svoje okolie a prinesieme do tohoto sveta viac lásky, krásy, dobra a pokoja. **POŽEHNANÉ VIANOCE!**

*Terézia Valášková
učiteľka biológie a náboženstva*

Časopis Vinič vychádza od roku 1991 ako občasník. Číslo: 3/2022.

Redakčný tím: Mária Benčová, Simon Gazda, Sofia Gazdová, Simeon Herman, Leticia Hermanová, Tadeáš Izrael, Romana Kardošová, Barbora Koišová, Emília Langová, Veronika Laučeková, Eliška Martišková, Liana Thomajerová.
Editor: Božena Gazdová. **Grafická úprava:** Martin Kuniak. **Návrh layoutu:** Andrej Kmeťo.
Predná obálka: Sofia Gazdová a 5. B. **Zadná obálka:** Emília Langová, Veronika Laučeková, Liana Thomajerová. **Vydáva:** ZŠ sv. Vincenta, Nám. A. Hlinku 1145/22, 034 01 Ružomberok.

Kontakt: vinic.casopis@gmail.com.

Časopis vychádza s finančnou podporou Mesta Ružomberok.

ŠKOLSKÁ KRONIKA

Keď sme sa na začiatku septembra všetci stretli na spoločnej svätej omši, vedeli sme, že nás čaká nový školský rok plný radosti z práce, nadobúdania nových vedomostí, množstva školských aj mimoškolských zážitkov, starých i nových tvárí, nejakých prekvapení i stabilnej istoty a bezpečia. Pozrime sa teda, čo všetko nám priniesli prvé mesiace školského roku 2022/2023:

SEPTEMBER

- odštartovali sme školský rok 2022/2023 slávnostnou sv. omšou, ktorú celebroidal náš nový pán dekan Dušan Pardel s našim novým pánom kaplánom Martinom Tešlom a pri ktorej boli požehnané prvé školské tašky. Príhovorom pani riaditeľky k zhromaždeniu na školskom dvore sme oficiálne začali nový školský rok

- špeciálne sme privítali nových prvákov (tr. učiteľka 1.A je PaedDr. Katarína Babicová, 1.B Mgr. Veronika Jurovičová)
- aj staronových i nových kolegov (Mgr. Milan Siska – zástupca riaditeľky školy,
- Mgr. Mária Kolčáková – učiteľka nemeckého jazyka a občianskej výchovy, sr. M. Brigita (Zuzana Puchalová), sr. M. Hermana (Jaroslava Matláková), Mgr. Lenka Dobříková – školská psychologička, Mgr. Monika Mintálová – pedagogická asistentka, Bc. Beáta Hucíková – vychovávateľka v ŠKD, Mgr. Martin Tešla – kaplán, učiteľ náboženstva

- uskutočnilo sa plenárne rodičovské združenie

- naši žiaci sa zúčastnili Majstrovstiev Slovenska v turisticko-orientačnom behu v Nesluži (Krištof Babic, Tadeáš Garaj, Damián Žihlavník, Kristínka Garajová, Alžbetka)

- slávil sme prvú utorkovú sv. omšu v našej školskej kaplnke s našim školským pánom kaplánom Floriánom Volfom

- privítali sme vzácneho hosťa – Peter Janku, PhD., slovenský pesničkár, scenograf, dramatik a publicista si pripravil pre širokú verejnosť program venovaný Jankovi Havlíkovi, kandidátovi na blahorečenie

z vincentínskej rodiny, pod názvom Slnko v temnotách

- 27. septembra sme oslavovali sviatok nášho školského patróna sv. Vincenta de Paul, začali sme sv. omšou vo farskom kostole, pokračovali sme rôznymi súťažnými aktivitami, ktorými sme bližšie spoznávali sv. Vincenta i vincentínsku rodinu, zvíťazila trieda 5.B

- veľkí turisti preskúmali hrad Strečno

- štvrtáci absolvovali Školu v prírode v Kuneráde

- piatáci navštívili ružomerskú knižnicu a oboznámili sa s jej fungovaním, inventárom, množstvom kníh i možnosťami, ktoré ponúka pre všetkých čitateľov

OKTÓBER

- každý deň sme začínali desiatkom sv. ruženca a vyprosovali si tak požehnanie a pomoc od našej nebeskej Matky, Panny Márie (v slovenčine, v angličtine a nemčine)

- celá škola sa zapojila do aktivity Milión detí sa modlí ruženec a vyprosovali sme pokoj a mier pre celý svet

- veľkí turisti sa vybrali za hranice a navštívili nádhernú Baziliku Nanebovzatia Panny Márie a sv. Cyrila a Metoda na nádvorí, kde 22. apríla 1990 slávil sv. omšu sv. Ján Pavol II, ich kroky pokračovali do ZOO v Zlíne

- znova sme si pripomenuli Deň európskych jazykov rôznymi tvorivými jazykovými aktivitami

- na hodine hudobnej výchovy sme si vyrobili praveké hudobné nástroje, na biológii sme zase prakticky (a rukolapne) skúmali stavbu vtáčieho peria, ktoré sme si vlastnoručne nazbierali v blízkom okolí, výtvarnú výchovu sme strávili vonku a vyrábali girlandy z nádherných farebných jesenných listov

- malí turisti objavovali (a aj objavili) krásy Čutkovskej doliny. Našli aj Jamišné

vodopády a zažili dobrodružstvo na zlomenom mostíku

- piatáci zažili skvelý deň v košickom Plantáriu, pomodlili sa za kardinála Jozefa Tomku v Dóme sv. Alžbety, uctili si aj ostatky blahoslavenej Anky Kolesárovej, ktorá patrónkou triedy 5.A

- druháci pátrali po písmenkách v školskej záhrade, vraj našli celú abecedu

- zapojili sme sa do Boja proti hladu, balili sme medovníkové srdiečka a ponúkali za dobrovoľný príspevok pred všetkými ružomerskými kostolmi, veľmi sme tým pomohli chudobným a hladným ľuďom vo svete

- uzavreli sme 36 mesačný medzinárodný projekt Erasmus+, ale už sa tešíme na nový

- všetci žiaci prvého stupňa absolvovali týždenný kurz korčuľovania na ružomerskom klzisku pod odborným dohľadom

- na hodine dejepisu sa šiestaci preniesli do čias Orientu a hodinu viedla krásna orientálna tanečnica

- druháci slávil sviatok sv. Gerarda, ktorý je patrónom triedy 2.A, prežili deň plný Gerardových zázrakov, litánií a tvorivé aktivity zavřili sladkým občerstvením, ako sa na poriadnu oslavu patrí

- navštívili nás zástupcovia rôznych spoločností a združení v rámci Vincentínskej rodiny a predstavili nám svoju činnosť, ktorú realizujú ako pokračovatelia myšlienok sv. Vincenta de Paul

- tretiaci navštívili Galériu L. Fullu a naučili sa niečo zaujímavé o dobrom dizajne, o veciach, ktoré nás bežne obklopujú a ktoré niekto musel navrhnúť a potom vyrobiť

- počas Medzinárodného dňa stromov druháci „prekutrali“ celú školskú záhradu a hľadali a spoznávali stromy, ktoré v nej sú. Bola to jedna z aktivít na podporu programu ZELENÁ ŠKOLA, do ktorého sa naša škola zapojila a postupne ho s veľkou pomocou detí úspešne realizuje

- v rámci myšlienky Október – mesiac úcty k starším vyrábali siedmici pozdravy

a pohľadnice svojim starým v anglickom jazyku, všetci sa tešili – aj malí, aj veľkí

- ôsmaci absolvovali exkurziu v Oravskom múzeu P. O. Hviezdoslava v Dolnom Kubíne, navštívili Čaplovičovú knižnicu i pamätný Florinov dom, v ktorom nazreli do Pamätnej izby básnika Thea Herkeľa Florina

- naše dievčatá si vybojovali 3. miesto v okresnom kole basketbalovej súťaže

NOVEMBER

- počas hodín náboženstva naše deti navštevovali ružomerský cintorín a modlitbou pomáhali svojim blízkym zosnulým i dušiam, na ktoré si už dlho nikto nespočmenul

- tretiaci a štvrtáci sa zdokonaľovali v bezpečnej jazde na bicykli na detskom dopravnom ihrisku, zvládli aj teóriu, aj prax

- malí turisti vybehli na Likavský hrad

- druháci prežili nezabudnuteľný deň v Bábkovom divadle v Žiline

- s recitátormi (Ondrej Baláž, Sára Uličná, Simon Gazda) sme sa prvýkrát zúčastnili recitačnej súťaže Piráti krásy, v oravskom oblastnom kole Ondrej získal 1. miesto a postúpil na celodiecézne kolo do Spišskej Kapituly

- aj tretiaci navštívili ružomerskú knižnicu, kde sa nechali obohatiť informáciami i textami z detských kníh, upevnili si vzťah k prírode a k zvieratám prostredníctvom Leonarda, kocúra z ulice od Jána Uličianskeho

- veľkí turisti cestovali do Bratislavy na svetovú výstavu COSMOS DISCOVERY, vyskúšali si rôzne „kozmičné“ veci a prešli sa Bratislavou

- naši chlapci sa zapojili do okresného kola vo florbale a spolu s dievčatami aj vo futbale, dievčatá postúpili z prvého miesta do ďalšieho kola

- trieda 7.A sa duchovne obnovovala v DCM vo Važci na tému odpustenia a sviatosti zmierenia

„Keď sa niečo pokazí, treba sa postaviť a ísť ďalej“

Vrátil sa, aby ponúkol k dispozícii všetky svoje vedomosti, schopnosti, dary a talenty a pomohol našej pani riaditeľke zvelaďovať našu krásnu základnú školu. Mária sa porozprávala s naším novým pánom zástupcom Mgr. MILANOM SISKOM.

Odkiaľ pochádzate, aké ste mali detstvo?

Som z Popradu-Matejoviec, ale narodil som sa v Kežmarku. Myslím, že moje detstvo bolo také klasické, nič extra...mal som normálne detstvo. Ako dieťa som miloval šport. Najviac asi hokej, neskôr sa pridal basketbal a vďaka ocinovi som bol aj dobrovoľný hasič. Tu som dosiahol asi najväčší úspech. Po kvalifikácii sme mali tú česť reprezentovať Slovensko na hasičskej olympiáde CTIF vo Fínsku.

A ešte Tatry a Tatranská Lomnica. Tam sme často navštevovali našu babku. To bol pre mňa veľmi pekný čas. To bolo super. A nemôžem zabudnúť na víkendy s ocinom, kde sme mu chodili so sestrou pomáhať do stolárskej dielne, keďže mamina často pracovala cez víkendy. Pracovala v hoteli v Tatranskej Lomnici, čo bolo na čas veľmi náročné.

Rodičia ma vždy viedli ku katolíckej viere, vďaka čomu som „vyrovnaný človek“. Je pravda, že som rád

miništvoval a aj čítal čítania. Boli sme taká dobrá partia miništrantov.

Na základnej a strednej škole ste boli skôr „anjelik“ alebo „beťár“?

Základná škola prebehla veľmi dobre a hladko, v pohode. Tam som bol stále vyznamenaný, samé jednotky. Stredná škola už bola búrlivo-prelomová, skúšal som, čo sa dá vyskúšať. Samozrejme, okrem drog. Spomínam si, že raz som jedného telocvikára ne-

• pri príležitosti pripomenutia si konca I. svetovej vojny sa Thereska Fričová a Tobiáš Dvorščák zúčastnili súťažného dopoludnia na Mestskom úrade, kde odprezentovali svoju vybranú tému a zo súťaže sa vrátili s krásnym 3. miestom

• naše pani učiteľky-(nielen) jazykárky sa aktívne zúčastnili workshopu s Učiteľkou roka 2021, Alexandrou Hučekovou a pripomenuli si, že aj zážitok a emócia sú súčasťou vyučovania

• deviataci mali možnosť pozrieť si v Lipovskom múzeu výstavu, ktorá zobrazuje dôležité mílniky života veľkej osobnosti nášho mesta - Andreja Hlinku

• počas adventného obdobia sme si každý deň privstali, priniesli si lampáše a v tme, len pri sviečkach sme slávili rorátne sv. omše v Kostole sv. Ondreja. Aj takto sme sa pripravovali na narodenie Pána Ježiša

• tretiaci „zazimovali“ kvetinkovo-bylinkovú špirálu, o ktorú sa príkladne starajú po celý školský rok

• spolu s našou farskou rodinou sme oslávili Sviatok sv. Ondreja účasťou na slávnostnej sv. omši a sprievodom. Po nej sme v pripravených stánkoch za dobrovoľný príspevok ponúkali výrobky vlastnoručne vyrobené našimi žiakmi, vyzbierané peniaze použijeme na zveladenie našej školy

• náš školský pán kaplán, Florián Volf, nám v školskej kaplnke požehnal adventné vence (ktoré sme si sami vyrobili na technike a na krúžkoch), ktoré sme si odniesli do tried a každý deň sme zapalovali sviečku/y a spoločne sa modlili

DECEMBER

• vyhodnocovali sme školské kolá rôznych súťaží

• Olympiáda zo slovenského jazyka: 1. miesto Letícia Hermanová, 2. miesto Adam Brišák, Teodor Martiška, Mário Nemček, 3. miesto Sofia Gazdová

• Olympiáda z anglického jazyka: Kategória 1A: 1. miesto Bianka Moravčíková, 2. miesto Tomáš Stučák, 3. miesto Ondrej Šugár, Kategória 1B: 1. miesto Matvii Havrylenko, Ráchel Kenderová, 2. miesto Matúš Urban, 3. miesto Natália Janigová

• Olympiáda z nemeckého jazyka: 1. miesto Letícia Hermanová, 2. miesto Mário Nemček, 3. miesto Tadeáš Izrael

• Geografická olympiáda: Kategória G: 1. miesto Mária Záhradníková, 2. miesto Martina Uhliarová, 3. miesto Krištof Babic, 6. a 7. ročník: 1. miesto Barbora Koišová, 2. miesto Veronika Laučeková, 3. miesto Matúš Kužela, Kategória E: 1. miesto Teodor Martiška, 2. miesto Mário Nemček, 3. miesto Lívia Hadačová

• Astronomickú súťaž ASTROSTOP 2022 vyhrala Sofia Gazdová

• online súťaž na podporu záujmu detí o informačné a komunikačné technológie (IKT) iBobor: úspešní riešitelia: kategória Bobrík: Ruben Martin Roštek, Timotej Struňák, Paulína Šípošová, Matúš Kubala, Soňa Kútina, Alexandra Kudličková, kategória Benjamín: Barbora Koišová, Matúš Kužela, Emília Langová, Matej Škapec, Michaela Koreňová, Alexis Fričová, Dávid Priesol, Katarína Porubiaková, kategória Kadet: Adam Brišák, Mário Nemček, Tobias Habo, Ondrej Baláž, Samuel Gejdoš, Teodor Martiška, Sebastin Javorka, Diana Koleňová, Jakub Stanojevič, Sofia Gazdová, Filip David, Miroslav Dauda, Stela Fričová, Lukáš Argaláš, Andrej Vinarčík, Natália Zelencová a Šimon Suchoň.

• s radostným očakávaním sme pripravili rôzne handmade výrobky a pekný program na školskú akciu pre všetkých žiakov, rodičov, priateľov, sympatizantov našej školy aj pre širokú verejnosť pod názvom „Vianočné mestečko“

Zozbierala Božena Gazdová

Viac informácií a fotodokumentácie nájdete na: www.vincent.edupage.org alebo na facebookovej stránke našej školy.

skutočne nahneval, tak ma začal naháňať po telocvični. Nakoniec som dostal trojku z telesnej, to bola moja tzv. sólovka. Od telocvikára zasa veľký výkričník smerom ku mne.

Akú školu máte vyštudovanú?

No...základnú školu, potom mám vyštudovanú strednú školu TIS v strojárstve technicko-informačné služby, čiže manažment, ale aj strojarina, strojopis, ekonomika a pod. A potom Katolícka univerzita tu v Ružomberku, kombinácia slovenčina a náboženstvo.

Aké boli Vaše učiteľské začiatky?

Pestré. Keď som skončil na Katolíckej univerzite, písal sa rok 2005. Potom som si zháňal prácu, ale veľmi sa mi nedarilo. Neskôr som dostal ponuku ísť pracovať do Nemecka ako dobrovoľník, nebola to zárobková činnosť. Tá práca bola na spôsob ako dnes pracujú učitelia, vychovávateľa v detskom domove. Bol to riadny krst ohňom a po dvoch týždňoch som sa chcel zbalit' a odísť preč. Asi tam začala moja učiteľská kariéra. Neskôr som nastúpil na súkromnú základnú školu Dotyk. Tam som bol štyri roky. Odtiaľ som prišiel tu na Vincentku. Po desiatich rokoch som si na chvíľu „odskočil“ do Banskej Štiavnice a teraz som späť na Vincentke.

Aké je to prejsť z režimu bežného učiteľa na režim zástupcu riaditeľky?

S tým som už mal skúsenosť, lebo v Dotyku som bol jeden rok zástupcom riaditeľky. Vtedy to pre mňa bolo nové. Teraz som si vedomý toho, že musím myslieť na oveľa viac vecí, ako keď som bol učiteľom. To je podstatný rozdiel. Musím sa stále niečo nové učiť, zisťovať, zabezpečovať, raz sa mi darí viac, inokedy menej, ale chcem sa zlepšovať.

Máte nejaké motto, výrok, citát ktorého sa držíte?

Keďže mám rád Bibliu a veľmi rád si ju čítam, odtiaľ mám aj obľúbený výrok: „Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť, a všetko ostatné sa vám pridá.“ Ak na mňa občas doľahne ťažoba a pokušenie ísť odzadu, teda, že všetko sa vám pridá a až potom chcem hľadať Božie kráľovstvo, vtedy si spomeniem na správne poradie, že mám ísť pekne poporiadku, najprv Božie kráľovstvo a až potom to ostatné.

Ako vyplňate svoj voľný čas?

Chodím na krúžky s mojimi deťmi, čiže chodíme na plávanie, na ľad, na výtvarnú výchovu a veľmi ma to teší. Ale vo všeobecnosti veľmi radi cestujeme. Ak môžeme ísť, ideme a objavujeme nové veci, nemáme problém sa zbalit' a vycestovať kam nám len napadne. Cestovanie je asi top, ale aj kniha, film, čokoľvek.

Aký je váš obľúbený žáner filmu/knihy?

Práve teraz máme s manželkou rozpozeraný seriál Dobrý Doktor. To nás celkom chytilo, keď si potrebujeme oddýchnuť, pozrieme si každý večer dve epizódy z tohto seriálu. Mám veľmi rád, keď ma film núti rozmýšľať. Sem-tam si pozriem aj komédie, ale skôr ma láka dráma a psychologické filmy. Tiež ma veľmi bavia životopisné filmy, ako Naim - Vreckový Herkules alebo Chlapec, ktorý spútal vietor, tento bol perfektný film. Čo sa týka kníh, obľubujem akékoľvek prednášky zverejnené na webe. Momentálne mám rozčítané dve knihy: Milujeme deti so zámerom a Udržuj svoju lásku zapnutú. Mám rád duchovné, ale aj psychologické knihy.

Máte nejaký vzor? Nieкого, kto Vám ide príkladom?

Z Biblie, Pán Ježiš. Ten by mal byť príkladom pre všetkých. Ale inak nemám žiadneho konkrétneho idola. Skôr sa mi páči počúvať ľudí, ktorí majú inovatívne myšlienky, ktorí rozmýšľajú, nechajú sa vyrušiť vecami, a potom ich zdieľajú. Veľmi rád si ich vypočujem a nechám sa inšpirovať.

Blížiac sa Vianoce sú vždy dobrou témou na rozhovor. Máte nejakú špeciálnu spomienku na vianočné sviatky z čias detstva? A ako teraz trávite Vianoce?

Vianoce mám veľmi rád. V prvom rade asi vianočné piesne a všade samé svetielka. To bolo to, čo ma na Vianociach tešilo a stále teší. A samozrejme, nemôžem zabudnúť na vôňu medovníkov. Pamätám si ako dieťa na to, že mi Ježiško zabudol dať pod stromček korčule. Tak veľmi som túžil mať korčule a nejako som ich tam nenašiel. Odišiel som smutný do mojej malej detskej izby. No po chvíľke mi ocino prišiel povedať, že som si nerozbalil ešte jeden darček. A hádajte čo to bolo. Korčule! Najlepšie Vianoce na svete.

Teraz sú pre mňa Vianoce časom, keď sa môžeme všetci z rodiny stretnúť. Pravidelne sa stretávame u svokrovcov v malej de-

dinke pri Krupine, nakoľko manželka je z piatich súrodencov a poviem vám, že tam to žije. A potom, samozrejme, navštívime našich v Matejovciach a nezabúdame aj na starkých, ktorí sú pochovaní v Tatranskej Lomnici. Také malé cestovanie po Slovensku.

Predstavte si, že by ste mali možnosť splniť si tri želania. Aké by boli?

Prvé želanie: aby som bol múdry v tom, čo robím. Od detstva som mal takú túžbu byť múdry. Neviem, či sa mi to niekedy podarí, ale snažím sa. Druhé želanie: Je to skôr sen, že „škola snov“. Bola by to taká škola, kde by všetci chodili veľmi radi, neboli by znechutení a boli by šťastní. A tretie želanie:

prial by som si, aby zo sveta zmizla chudoba. Ale nie iba finančná alebo majetková chudoba, ale všeobecne, chudoba v rozmýšľaní, hovorení, zmýšľaní...

Chceli by ste niečo odkázať žiakom našej školy?

Aby sa nikdy nebáli robiť veci nanovo. Vždy, keď sa niečo pokazí, treba sa postaviť a ísť ďalej, lebo len tak sa plnia sny. Môže sa stať, že sen ostane iba snom, ak si poviete, že radšej to vzdám. Ale keď idete za niečím a nebojíte sa... Samozrejme niekedy to môže bolieť, niekto vás môže aj vysmiať. No vždy treba vstať, oprášiť sa a ísť za všetkým, po čom vaše srdcia túžia.

Mária Benčová

ZIMNÉ HÁDANKY

Letia, letia hviezdy biele ako z čipiek tkané celé. Plno ich je na stráni. Chytíš – voda na dlani. Čo je to?

Pohodlne sadnem na ne, čakám, čo sa teraz stane. Potlačí ma trošku mama, po snehu už fičím sama. Čo je to?

Nechce štetce, nechce farby, vlastným dychom robí maľby. Divia sa mu výtvarníci: Majster - a spí na ulici. Čo je to?

Deti má vždy rád, chodia sa naň hrať. Kto však pyšne chodí, toho z nôh hneď zhodí. Čo je to?

Visí tisíc nosov, nekosiť sa kosou, oddávna až dosiaľ slniečkom sa kosia. Čo je to?

V povetrí lieta, leží na zemi, na strom si sadá, ale vták neni. Na teple zahynie, zmizne na dlani. Čo to môže byť? To mi uhádni!

Barborka Koišová, Romanka Kardošová

ČO S VOĽNÝM ČASOM

Zamysleli ste sa už niekedy nad zmysluplným trávením voľného času? Naše tri spolužiačky nám ponúkli zopár skvelých nápadov, čo robiť, keď niet čo robiť. Nechajme sa teda inšpirovať...

FOTOGRAFOVANIE

Myslím, že slovo fotografia sa dá pomenovať aj inak – spomienka. V mojom živote asi nie je deň, kedy v rukách nedržím fotoaparát a niečo nefotím. Pre mňa sú fotografie tie najcennejšie spomienky. Myslím, že štýl fotenia má každý z nás iný. Niektorí preferujú selfie fotky, iní fotky v zrkadle, ktoré sú v dnešnej dobe veľmi populárne. Ja sama ich veľmi rada fotím. Iní sa našli vo fotografovaní v pohybe, niektorí radi fotia ľudí či veci z rôznych uhlov. Ja som sa našla v štýle fotenia, ktorý ja osobne nazývam – momentky. Aj keď kráčam po ulici, prsto vytiahnem mobil a odfotím prvú vec alebo miesto, na ktoré mi padne zrak. A veľakrát z toho vyjde naozaj krásna fotka. Mám rada aj fotenie v pohybe, pretože fotografiu to dodá naozaj super efekt. Ale myslím, že zo všetkého najradšej fotím prírodu, konkrétne oblohu. Západ a východ slnka, zamračená obloha, jasná obloha či dokonca nočná obloha s hviezdami. Tie fotky vyzerajú vždy skvelo. Osobne som hrdá na fotku, na ktorej som zachytila východ slnka. A nielen preto, že som kvôli tomu musela vstávať pekne zavčasu. Ale tá fotka je naozaj krásna, pretože zachytáva nezvyčajné farby a zároveň začiatok nového dňa.

Letícia Hermanová

MAĽOVANIE

UtorokČo si predstavujete pod slovom maľovanie? Obyčajný podklad s bezvýznamnou farbou? Alebo vidíte niečo viac. Umelci väčšinou vkladajú do maľby svoje emócie. Smútok, radosť, strach i bolesť. Maľovaním sa ventilujeme. Keď nedokážeme rozprávať, dokážeme to namaľovať. Existuje veľa spôsobov ako vytvoriť dielo. Olejovými, akrylovými či vodovými farbami. Ja osobne preferujem akrylové farby. Kto obľubuje skôr kreslenie ako maľovanie, nech použije ceruzky, pastelky, uhlík a podobne. A čo vy? Aké umenie sa páči vám?

Mária Benčová

ČÍTANIE

Čítanie je úžasné. Čítaním sa môžeme stať postavami z rôznych príbehov. Môžeme (a musíme) na vlastnej koži zažiť množstvo dobrodružstiev – zachrániť celý čarodejníc-

ky svet, odnieť prsteň do Mordoru alebo precítiť lásku Elizabeth Bennetovej a pána Darcyho či pomôcť vyriešiť záhadu Sherlockovi Holmesovi... Čítanie nám rozvíja fantáziu, kreativitu, slovnú zásobu... Pri čítaní si môžeme oddýchnuť, upokojiť sa, keď sme v strese, odísť do iného mesta i sveta. Čítaním si rozširujeme slovnú zásobu, vieme sa presnejšie vyjadrovať, precizujeme si aj pravopis. Čítanie v sebe skrýva nespočetne veľa úžasných možností ako osobnostne, intelektuálne aj emocionálne napredovať.

A tak nám nezostáva nič iné, len si nájsť tú „správnu“ knihu. Verte mi, stojí to za to.

Sofia Gazdová

SVIATOK VŠETKÝCH SVÄTÝCH

Krásny deň plný spomienok a nekonečného svetla sviec...

Slnko pomaly zapadá. Vietor jemne šumí pomedzi konáre stromov. Mohutné vrby sa hrdo vypínajú nad miestom posledného odpočinku. Všade vládne mier a pokoj. Akoby to miesto ani nepatrilo do nášho sveta. Plamene sviečok, zapálené nami – ešte žijúcimi, tichučko plápolajú pri hroboch mŕtvych, ktorí už spia nekonečným spánkom. Vo vzduchu sa mieša zmes hrejúcich spomienok.

My ľudia, ticho stojaci pri hrobch našich najmilších, na ústach s tichou modlitbou a jemným úsmevom, spomínajúci na všetky tie krásne chvíle, ktoré sú už nenávratne preč. Pri všetkých tých ľuďoch, pri všetkých tých šepotoch, pri všetkých tých svetlách sviec...na malú chvíľu sa zdá, akoby cintorín ožil.

Akoby sme sa opäť mohli stretnúť s našimi milými. Akoby mŕtvi vystúpili z hrobov

a opäť stáli oproti nám. Nepočuteľne sa nám prihovárajú a obdarúvajú nás tým nebeským, nám neviditeľným, úsmevom. Zotierajú nám z tváří horúce slzy, ktoré sa nám roní z očí. Chýbajú nám. Tak veľmi nám chýbajú! No už sú nenávratne preč... tam, v nebeskej radosti v objatí nášho Tatka.

No dnes, ten krásny a tichý deň, ktorý je plný spomienok, sa tešia, že sme za nimi prišli. Že sme im na mieste ich posledného odpočinku, prišli zapáliť sviečku. Že sme si ich uctili úprimnou modlitbou. Že na nich spomíname len v dobrom.

Nad cintorínom padne tma. Ožaruje ho len horúce svetlo sviečok. Celý cintorín žiari. Duše majú svoje Vianoce. Naša návšteva je ich najkrajším darom. A vždy bude...donekonečna.

Letícia Hermanová

Naši noví duchovní otcovia

V lete k nám diecézny administrátor poslal viacerých nových duchovných otcov. V tomto čísle sme poprosili (zatiaľ) dvoch z nich o rozhovor. Veľmi sa tešíme, že ochotne súhlasili.

do Benátok. Potom ma poverili úlohou generálneho sekretára Druhej synody Spišskej diecézy. Zároveň som sa stal sudcom Cirkevného súdu Spišského biskupstva. Po skončení synody som sa stal farským administrátorom farnosti Harichovce, kde som pôsobil vyše jedenásť rokov. A odtiaľ ma diecézny administrátor preložil do farnosti Ružomberok.

Na obrázkoch z primičnej svätej omše má väčšina kňazov nejaký citát z Biblie alebo výrok nejakého svätca... Ktorá myšlienka sprevádza Vaše kňazstvo?

Sprevádza ma myšlienka apoštola Petra, ktorú hovorí Pánu Ježišovi: „Pane, ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života.“

Čo ste si pomysleli ako prvé, keď ste sa dozvedeli, že Vás otec biskup posielal do Ružomberka?

Narodil som sa na Orave, prakticky celý kňazský život prežil na Spiši a veľmi som túžil niekedy pôsobiť na Liptove. A tu zrazu telefonát pána biskupa, či by som prijal miesto farára v Ružomberku. Potom som si hovoril, že už si radšej nič nebudem želať... (smiech). Pán Boh je neskutočný humorista.

Ako sa plnia Vaše predstavy, očakávania o službe medzi nami, Ružomberčanmi? Prekvapilo Vás niečo?

Jediné očakávanie, ktoré som mal sa mi splnilo. Našiel som tu dobrých ľudí, ktorí majú radi Pána Boha a Cirkev. A mám vynikajúcich spolupracovníkov – pánov kaplánov.

Prečo je pre nás deti dobré chodiť do cirkevnej školy?

Náš nový pán dekan **Dušan Pardel** sa „pustil do práce“ s riadne vyhrnutými rukávmi a neúnavne, v spolupráci so svojim „tímom“, vnáša do našej farnosti život, radosť i bohaté duchovné aktivity. Sme radi, že sa s nami podelil aj o svoje osobné myšlienky.

Pochádzate z Liesku. Ako často chodievate domov a aké ste mali detstvo?

Napriek tomu, že som bližšie k rodisku, zdá sa mi, že domov chodievam menej často.

Mal som šťastné a bezstarostné detstvo, za čo vďačím mojim rodičom. Bol čas aj na hru, aj na kamarátov, aj na pomoc doma i na školu.

Ako dlho ste kňazom a kde všade ste pôsobili?

Kňazom som sa stal pred dvadsiatimi tromi rokmi. Moje prvé kaplánske miesto – „prvá láska“ – bola Stará Lubovňa. Po dvoch rokoch som nastúpil na biskupský úrad ako aktuár a neskôr vicekancelár, tiež na obdobie dvoch rokov. Potom ma pán biskup František Tondra poslal na trojročné postgraduálne štúdiá kánonického práva

Pretože vnímam cirkevné školy, aj tú našu, ako bezpečné miesto pre duchovný, intelektuálny i osobnostný rast.

Čo máte radi na Vianociach?

Žasnem nad Božou láskou k nám, že sa neváhal stať človekom, aby nás vykúpil.

Aký najkrajší vianočný zážitok si pamätáte z detstva?

Že sme boli ako rodina vždy spolu.

Čo by mala obsahovať dobrá Jasličková pobožnosť?

Aby z nej bolo cítiť radosť z oslavy narodenia Spasiteľa. Potom neprekáža, ak aj niečo nevyjde podľa scenára.

Počas odpustovej kázne ste si zaspomínali na kňaza z Vašej farnosti.

Od septembra môžete na chodbách našej školy stretnúť milého a vždy usmiateho pána kaplána **Martina Tešlu**, ktorý našich tretiačov pripravuje na výnimočnú životnú udalosť - Prvé sväté prijímanie. Tešíme sa, že si našiel čas aj na zvedavé novinárske otázky.

Odkiaľ pochádzate?

Pochádzam z východného Slovenska, z mesta Stará Lubovňa. Isto niekedy počuješ, te, ako zatahujem. Východniari sa nezaprú.

Aké boli dôvody pre kňazstvo, ktoré Vám radil zapísať si?

Služba Bohu i ľuďom, s nerozdeleným srdcom. Toto napĺňa môj život.

Chceli by ste ešte niečo odkázať našim čitateľom?

Aby sme nasledovali Krista. On z nás postupne robí ľudí, ktorí majú uši, aby počuli jeho slovo, oči na to, aby žasli nad jeho krásou, nohy na to, aby ho nasledovali a ruky, aby konali skutky lásky. On môže dať nášmu životu trvalé šťastie a radosť. A nakoniec vo mne uskutočniť svoje kráľovstvo. A skrze mňa vo svete, lebo my sami toho nie sme schopní.

Tadeáš Izrael

Ako dlho ste kňazom?

Kňazom som štvrtý rok.

Na obrázkoch z primičnej svätej omše má väčšina kňazov nejaký citát z Biblie alebo výrok nejakého svätca... Ktorá myšlienka sprevádza Vaše kňazstvo?

„Nemilujem ťa preto, že môžeš udeliť nebo alebo peklo, ale jednoducho preto, že si to ty – môj kráľ a môj Boh.“ Toto je môj citát na primičnom obrázku od sv. Františka Xaverského. Vystihoval to, čo som prežíval a stále prežívam. Mám rád Pána Boha, jemu som zveril a obetoval celý svoj život a nelutujem. Jedna moja známa mi povedala, že naše zasvätenie je niečo ako výhra v lotérii. Má pravdu. Ale to neznamená, že je vždy všetko jednoduché.

Čo ste si pomysleli ako prvé, keď ste sa dozvedeli, že Vás otec biskup posielal do Ružomberka?

Tešil som sa na dobrú partiu na fare. V kútiku duše som aj dúfal, že budem učiť práve na našej škole sv. Vincenta. Ako chlapec som tu často chodieval na návšte-

vu k sestram, ktoré pôsobili u nás v Starej Lubovni.

Ako sa plnia Vaše predstavy o službe medzi nami, Ružomberčanmi? Prekvapilo Vás niečo?

Som šťastný, že môžem plniť Božiu vôľu ďalej. Keďže predtým som pôsobil v malom mestečku s ešte menšou filiálkou na Orave, tu si zvykám na väčšie mesto, kde je aj väčšia anonymita. Ale teším sa na všetky možnosti pastoraácie, ktoré mi Ružomberok ponúka. Napríklad je tu veľa detí na detských sv. omšiach. Len ich musíme trochu rozhábať. Pozývame ich do rôznych služieb. Rozbiehajú sa pomaly, ale isto.

Prečo je pre nás deti dobré chodiť do cirkevnej školy?

Pretože na cirkevnej škole sa vytvára duchovné spoločenstvo, ktoré nám pomáha

spoločne kráčať za Bohom. Keď je človek sám, ide to ťažšie.

Tešíte sa na Vianoce?

Veľmi sa teším na sviatky narodenia Pána.

Aký najkrajší vianočný zážitok si pamätáte z detstva?

Spoločná modlitba pri stole u mojich starých rodičov. Bolo to niečo neobyčajné. Po modlitbe nám dedko všetkým zavinšoval a poprial nám Božie požehnanie s nádejou, že sa takto o rok všetci opäť stretne. A potom je to určite pieseň „Tichá noc, svätá noc...“ na polnočnej sv. omši. Vtedy cítim, že sa nebo dotýka nás všetkých.

Sofia Gazdová

RECENZIA

Chalani, hľadáte super knihu na čítanie?

Skúste knihu Vlada Štefaniča **PUSTOVNÍK 2**

(počet strán: 440, vydavateľstvo Kumran, 2021). Túto knihu som si vybral, lebo je to dobrodružný a fantastický román spojený s nadprirodzenými javmi.

Ku knihe Pustovník 1,2,3,4 som sa dostal tak, že sme boli na návšteve u môjho kamaráta a on spomenul, že či mám čo čítať. Keď som pokrútil hlavou, navrhol mi skúsiť túto knihu a rodičia mi ju potom kúpili na narodeniny. Bol som veľmi šťastný a knihu som prečítal za necelé dva či tri týždne.

Hlavná postava sa povahovo podobá na mňa, a to sa mi veľmi páči. Aj keď hrdinovia v knihe stratili svojich priateľov, museli vstať a po-

kračovať ďalej v ich cestách a úlohách, ktoré museli splniť. Kniha ma zaujala aj kvôli tomu, že dej sa odohráva na hradoch, lúkach či mestách. Postavy zažívajú rôzne zážitky, nebezpečné a naozajstné dobrodružstvá, ale aj veľa zábavy. Tento román sa mi v určitých častiach podobá na trilógiu Pána Prsteňov až na to, že knihu Pán prsteňov napísal kresťanský autor a Pustovníka napísal katolícky kňaz.

Dej je taký zaujímavý, že by som sa doň ihneď presunul a zažíval by som všetko spolu s hlavnými hrdinami. Knihu by som odporučil hlavne deťom nad 12 rokov aj kvôli strašidelným scénam, ale hlavne preto, lebo postavy nie sú mladšie ako 12 rokov. Budem veľmi rád, ak vyjde aj piata časť tohto románu.

A nakoniec myšlienka: „Slová, ktoré nie sú zbytočné, zachraňujú životy,“ povedal starec pri rozhovore s chlapcom.

Tadeáš Izrael

VTIPY A PRANOSTIKY

4 etapy v živote muža:

1. Veríš na Mikuláša.
2. Neveríš na Mikuláša.
3. Robíš Mikuláša.
4. Vyzeráš ako Mikuláš.

Knock, knock,
Who's there?
Mary.
Mary who?
Mary Christmas!

„Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?“ pýta sa v práci pán Novák.
„Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.“
„Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!“ rezolútne to odmietne riaditeľ.
„Ďakujem,“ vydýchne si zamestnanec.
„Vedel som, že je na vás spoľahnutie.“

Mamiiii ja by som chcela na Vianoce psa Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!

Na svätého Mikuláša
už je zima celá naša.

Keď príde Lucia, nájde ju už zima.

Po svätej Baruši daj pozor na uši.

Lahodný a teplý čas na Vianoce je znamením, že zima bude dlho trvať.

Biele Vianoce, zelená Veľká noc.

Keď je na starý rok jasno,
bude v maštaliach prázdno.

Barborka Koišová, Romanka Kardošová

NA SLOVÍČKO S UČITEĽMI

Boli sme zvedavé, čo všetko stojí za tým, že sú dnes učiteľmi a že sú práve na našej škole - ľudia, ktorých denne stretávate a možno ste nemali čas sa ich na to opýtať. Urobili sme to za vás (a bude aj pokračovanie...) a samozrejme, nemohli sme obísť ani Vianoce, nech sa páči, prví z našich respondentov...

Položili sme im nasledujúce otázky: 1. Prečo ste sa stali učiteľom/ učiteľkou?, 2. Prečo učíte na našej škole?, 3. Čo najradšej učíte?, 4. Čo máte najradšej na Vianociach?

Ing. Vladimír Ballo

1. Učiteľom som sa stal preto, lebo ma nezobrali za astronauta.
2. Na tejto škole učím, lebo tu najlepšie kúria a je to jediná základná škola na Námestí Andreja Hlinku.
3. Najradšej učím informatiku a matematiku.
4. Stretnutie s blízkymi príbuznými.

Mgr. Veronika Jurovičová

1. Stala som sa učiteľkou, lebo ma vždy tešila práca s deťmi a vždy som vnímala ich pokroky.
2. Učím tu, lebo ma sem Boh poslal.
3. Rada učím všetko, ale najradšej Matematiku.
4. Neopakovateľnú rodinnú atmosféru a milujem kapustnicu, aj keby už nič iné nebolo, u nás doma kapustnica musí byť.

Mgr. Mária Nemčeková

1. Učiteľka som preto, lebo ma vždy bavila práca s ľuďmi, komunikácia a tvorivst.

Rozhodovala som sa medzi štúdiom hudby a cudzích jazykov. Zvítazilo to druhé, preto sa dlhé roky venujem pedagogickej činnosti.

2. Vždy bolo mojou túžbou učiť na tejto škole, pretože je to cirkevná škola a vychováva deti k morálnemu správaniu.
3. Učím anglický jazyk. Svoju dlhodobú prax stále dopĺňam inovatívnymi metódami a teším sa, keď sa deti tešia na naše spoločné hodiny anglického jazyka.
4. Vianoce sú pre mňa nádej a neha. Stretnutie pri Betleheme. Medovníkmi prevoňaný dom a rodinná pohoda. Vianoce sú pre mňa vtedy, keď sa Nebo skloní k Zemi a dotkne sa človeka.“ Prajem Vám požehnané Vianoce.

Mgr. Gabriela Garajová

1. Vo svojom živote som mala šťastie na veľmi dobré učiteľky, ktoré mi boli vzorom. Na základe týchto osobných skúseností a da-

rov, ktoré som dostala, sa zo mňa stala učiteľka. Práca s deťmi ma vždy tešila ešte stále ma naplňuje radosťou.

2. Ja som už viackrát spomínala a vždy to s hrdosťou hovorím, že na našu školu som ja sama ako dieťa chodila. Bolo mojou veľkou túžbou pracovať tu a tá sa mi aj splnila. Naša škola je pre mňa prosto naj!
3. Na učení na prvom stupni je úžasné, že je také rozmanité a človek sa nikdy nenudí. Každý predmet je iný a zaujímavý, ale najlepšie sa cítim pri učení slovenského jazyka a čítania.
4. Na Vianociach mám rada pečenie medovníkov s našimi deťmi, počúvanie kolied a vysvietený vianočný stromček.

Sr. Hermana Matláková

1. V rodine je nás viac učiteliek. Asi na to máme prirodzenú výbavu
3. Veľmi rada učím náboženstvo a literatúru. (Tú som aj zastupovala.)

4. Keď sa stretne celá rodina. Je to pre mňa veľmi dôležité.

PaedDr. Katarína Babicová

1. Cesta k môjmu povolaniu bola tak trochu zaujímavá. Hoci som mala všetky predpoklady stať sa učiteľkou (videli to mnohí z môjho okolia), ja som opakovane hovorila, že učiteľka nikdy nebudem. Prečo? Moja triedna učiteľka na ZŠ bola zanietaná komunistka, bojovala proti Bohu, proti cirkvi a mňa to strašne hnevalo. A ona bola jedna z tých, ktoré o mne vyhlasovali, že bude zo mňa perfektná učiteľka (deti som vždy mala veľmi rada a pracovala som s nimi od svojich 13. rokov). Práve vďaka nej som sa začala a povedala si, že nikdy to tak nebude. Lenže, Boh vedel, čo do mňa vložil, aké talenty a dary mi dal, a tak ma viedol, hoci klukatou cestičkou, k povolaniu učiteľky. A teraz som tu, v našej úžasnej škole.

2. Už ako študentka som tu bola na praxi u p. u. Andrejčákovej. Veľmi sa mi tu páčilo. Po rokoch utláčania cirkvi v totalitnom režime som túžila učiť na škole, kde sa nebudem musieť skrývať a neustále obhajovať svoju vieru. Vedela som však, že miesto na tejto škole pre mňa nie je. Ale stal sa „malý zázrak“ a mojej žiadosti o prijatie na cirkevnú školu bolo vyhovené. Veľmi dobre viem, že v tom mala prsty práve p. u. Andrejčáková, no

a, samozrejme, p. riaditeľka E. Chachaláková. Za túto možnosť som nesmierne vďačná až do dnešného dňa.

3. Ťažko mi je vyberať. Všetky predmety učím rada, ale asi najbližší mi je slovenský jazyk. Rada mám aj matematiku. Je krásne sledovať, ako deti postupne napredujú. No a o hudobnej, to nemusím ani písať.

4. Teším sa, že Ježiš - Boh sa narodil ako malé dieťa. On - Najväčší, stal sa úplne bezbranným dieťaťom. Fascinuje ma táto Jeho veľkosť, keď klačím pri jasičkách pozerám na dieťaťko na slame. Pokoj, ktorý vyžaruje, ten mám na Vianociach najradšej. Taktiež mám radosť z toho, že sme všetci spolu a máme voľné dni. Neohrdnem ani dobrotami, ktoré sa na stole vyskytnú len raz v roku.

Mgr. Terézia Valášková

1. Vždy som vedela, že chcem pracovať s ľuďmi. Veľmi ma bavila práca s deťmi, rozhodla som sa teda študovať učiteľstvo. Nie je to ľahká práca, ale som vďačná, že môžem byť pri formovaní takých vzácnych a jedinečných ľudí. Myslím si, že venovať sa mladým, má význam.

2. Na škole som len krátko a to, že tu teraz môžem byť, je pre mňa veľkým darom. Školu som poznala len z počutia, sama som s ňou nemala skúsenosť a tešila som sa, že tu budem učiť. Až keď som sem prišla,

presvedčila som sa, že je výnimočná. Každý deň som nanovo prekvapená, aké bohatstvo škola ponúka žiakom a všetkým, ktorí sú jej súčasťou.

3. Najradšej učím predmety, ktoré som vyštudovala: biológiu a náboženstvo. Tieto dva predmety sú mi veľmi blízke. Mám rada prírodu a viera je súčasťou môjho života. Veľa ľudí sa ma pýta, ako môžem učiť tieto dva predmety, že či sa navzájom nevyklučujú. Ale práve naopak. Čím viac poznávam biológiu, tým viac som presvedčená, že to nemôže byť náhoda. Keď sa napríklad zahľadím na žilnatinu listu, cítim vôňu lesnej jahody alebo študujem, čo všetko je za jedným nádychom, tak za tým vidím dokonalého Stvoriteľa.

4. Tak ako pre mnohých aj pre mňa sú Vianoce rodinným sviatkom, kedy sa všetci spolu stretneme a oslavujeme narodenie nášho drahého Ježiša. Na tento spoločný čas sa veľmi teším.

Eliška Martišková

PREDVIANOČNÝ MINIPRIESKUM

Urobili sme rýchly prieskum medzi žiakmi našej školy a zistovali sme, čo by si želali nájsť tento rok pod stromčekom, s kým budú tráviť Vianoce a na ktoré vianočné jedlo sa najviac tešia.

Naomi Kolčáková 2.A:

nový mobil, zvieratko (jaštericu), s rodinou, šalát s kaprom

Félix Pleško 2.A:

veľké lego, s rodinou, šalát s kaprom

Julka Struňáková 2.A:

plyšový Mikuláš, s rodinou, koláče

Katka Burganová 2.A:

zvieratko, s rodinou, mäso so zemiakmi

Noemi Martáková 2.A:

kostým morskej panny, so sesternicou, kapustnica

Borianka Kubalová 2.A:

veľké lego, s rodinou, koláče

Matúš Lauček 3.B:

lego, s rodičmi, ryba

Andrej Kardoš 3.B:

lego, s rodinou, kapustnica

Mária Gejdošová 3.B:

lego, s rodičmi, polievka

Marcel Ferenčík 3.B:

Play station 5, s otcom a mamou, koláče

Ruben Martin Roštek 5.A:

play station, s rodičmi a bratmi, ryba

Simeon Herman 5.A:

hlavne zdravie pre celú rodinu a to, aby sme sa mali všetci radi a z hmotných vecí by som si prial bezdrôtové slúchadlá, s mojou rodinou – s maminou, ockom a sestrou, po večeri pôjdeme ku starým rodičom, zemiakový šalát a ryba a medovníčky od maminy

Tobiáš Karol 8.A:

byť s rodinou, po štrnástich rokoch s babkou z Čiech na východe Slovenska, vianočný šalát s rybou

Antónia Kováčiková 9.B:

knihy, s mojimi rodičmi, súrodencami a so starkou, vianočné oblátky a trubičky

Tobiáš Dvorščák 9.B:

bezdrôtové slúchadlá, s rodinou, zemiakový šalát a kapustnicu

*Veronika Laučeková, Liana Thomajerová,
Emília Langová*

„Mojej rodiny som sa opýtal, ako trávili v detstve Vianoce.“

VIANOCE sú ideálny čas na to, aby sme sa stretli s rodinou a ľuďmi, ktorých sme už dlho nevideli. Dlhé zimné a vianočné večery sa snažíme tráviť podľa vlastných najlepších a najkrajších predstáv o láske, radošti, pokoji a šťastí v kruhu najbližších. Pán Ježiš je pre nás živým Božím darom – malým Ježiškom.

Deti sú vždy v centre vianočného diania. Aké myšlienky sa vynárajú rôznym generáciám pri spomienkach na Vianoce, keď boli (sú) deťmi?

Letícia Hermanová (14)

Vianoce u nás doma prebiehajú vždy veľmi pokojne. Naš štýl vianočného stromčeka je takmer každý rok rovnaký. Oranžovo-strieborné ozdoby a na vrchu stromčeka je vždy špic. Štedrá večera je každý rok tá istá – oblátka s medom, biela kapustová polievka a vyprážený losos so zemiakovým šalátom. Ani o darčeky nie je núdza. Vždy nás pod vysvieteným stromčekom čaká hŕba darov od našich milovaných.

Lívia Hermanová (38)

Na Vianoce sme sa ako deti veľmi tešili. Stromček sme mali ozdobený vždy už od Mikuláša. Ozdôbky boli tradičné- jabĺčka, oriešky, plátky pomarančov a citrónov, medovníčky. Ozdobili sme si aj celý byt a napiekli koláčiky. Štedrá večera pozostávala z oblátky s medom, z bielej kapustovej polievky a zo zemiakového šalátu s kaprom. Počas celého štedrého dňa sme počúvali koledy, pozerali rozprávky. Nevedeli sme sa dočkať večere a po večeri zvonenia zvončeka, ktorý nám oznámil, že prišiel Ježiško.

Renáta Drahošová (53)

Bolo to už dávno. Písal sa rok 1975. Boli Vianoce, vonku záveje snehu. V izbe rozvoniavali makové a orechové koláčiky, pod oknom stál živý vianočný stromček ozdobený srdiečkami, salónkami a fúkanými figúrkami. Na sviatočne prestretom stole nás čakali oblátky s medom, kapustová polievka a zemiakový šalát s kaprom. Ja som dostala svoju prvú školskú tašku. Bola veľká, plastová, žiarivo žltá s mačiatkami. Nechápala som, ako mohol Ježiško vedieť, že ju budem potrebovať. Nosila som ju na chrbte celý večer. Boli to jedny z najkrajších Vianoc môjho detstva.

Luboš Herman (44)

Ako každé dieťa, tak i ja som sa na Vianoce tešil ako na najväčšiu udalosť v roku. Tešil som sa nielen na narodenie Ježiška, ale aj na Vianočné darčeky. V deň Vianoc, počas dňa, sme mali prísny pôst. Pozerali sme rozprávky, hrali sme sa s bratom spoločenské hry a nedočkavo sme čakali na štedrovečernú hostinu. Jedávali sme oblátku s medom, opekance, kyslú polievku z údenáča a zemiakový šalát s rybím filé. Tešili sme sa že sme mohli byť všetci spolu a užívať si tieto krásne dni.

Janka Hermanová (70)

Keď sme boli malí na Vianoce sa chodievalo koledovať po domoch. Ja som bola obľúbenkyňa Vianoc a doteraz som. Všetci sme si ten deň vážili, pretože sa narodil Ježiško. Vianoce u nás prebiehali vianočnou hostinou a vybaľovaním darčiekov. Na štedrú večeru sme jedli oblátku s medom, opekance, kyslú polievku a zemiakový šalát s kaprom. Na Vianoce sme dostávali len skromné darčeky. Ale napriek tomu sme sa na Vianoce tešili.

Simeon Herman

Zimné športy

Máte radi zimu?

Ste nadšenci v oblasti športu?

Tak táto téma je vhodná pre všetkých fanúšikov zimných športov.

BIATLON

V biatlone fyzicky zdatní športovci bežia istý úsek na lyžiach, a potom je na rade strelnica, kde sa strieľa poležiačky alebo postojačky päťkrát do terča. Ak súťažiaci netrafia, musia bežať jeden trestný okruh naviac. Vyhráva ten, kto príde do cieľa ako prvý. Na Slovensku sa v tejto disciplíne najlepšie darilo Anastasiyi Kuzmine.

ŠORTREK (SHORT TRACK)

Šortrek je zimný olympijský šport. Rýchloročuliari súťažia na ploche 60x30 m. Vyznačená oválna dráha je dlhá 111,12 m. Preteká sa na 500 m, 1000 m alebo 1500 m. Do programu zimných olympijských hier sa dostal prvýkrát v roku 1988 v Calgary ako ukážkový šport, až o štyri roky neskôr v Albertville sa reálne stal olympijským športom.

SÁNKOVANIE

Sánkari – jednotlivci alebo dvojice sa spúšťajú po ľadovej dráhe a musia sa čo najrýchlejšie dostať do cieľa. Maximálna povolená hmotnosť sánkara na sánkach je 90,5 kg.

SKOKY NA LYŽIACH

Tento šport je vhodný pre adrenalínových športovcov, pretože lyžiar musí technicky čo najlepšie a čo najďalej skočiť z obrovského mostíka. Hodnotí sa dĺžka skoku a technické prevedenie „letovej“ fázy. Svetový rekord patrí Nórovi Bjørnovi Einar Romørenovi, ktorý „letel“ 239 m.

ĽADOVÝ HOKEJ

Je kolektívny šport, pri ktorom hrajú šiesti hokejisti na každej strane a snažia sa dostať malý čierny puk do súperovej bránky. Vyhráva to mužstvo, ktoré strelí v určenom čase (tri tretiny po 20 minút) viac gólov. V roku 2022 sa konali 85. Majstrovstvá sveta vo Fínsku, kde zlatú medailu získalo práve Fínsko po výhre 4:3 nad Kanadou.

Simon Gazda

OSLAVA NARODENÍN

„Jozef, mala som zvláštny sen. Nechápem mu, ale myslím si, že bol o oslave narodenia môjho syna. Áno, myslím si, že bol práve o tom.“

Ľudia sa na túto udalosť začali pripravovať štyri týždne vopred. Ozdobovali domy a kupovali si nové šaty. Celé dni trávili v obchodoch a vymýšľali najrôznejšie darčeky. Je však veľmi zvláštne, že tieto dary neboli pre môjho syna. Balili ich do pekného papiera, viazali ich nádhernými stuhami a dávali pod strom. Áno, Jozef, pod strom, ktorý bol v ich dome. Ozdobili aj samotný strom. Vetvy boli plné blyskavých loptičiek a farebných ozdôb. Bolo to nádherné. Všetci sa smiali a boli šťastní. Veľmi sa tešili na darčeky.

Jozef, oni darovali darčeky jeden druhému, ale nie môjmu synovi. Myslím si, že ho ani nepoznali. Ani raz nepovedali jeho meno. Nevyzerá to zvláštne, keď sa ľudia tak pripravujú na oslavu narodenín niekoho, koho vôbec nepoznajú? Mala som zvláštny pocit. Čo by sa stalo, keby môj syn prišiel na tú oslavu. Bol by očakávaným hosťom?

Jozef, bolo to také nádherné, všetci boli šťastní, ale mne sa tlačili slzy do očí. Aké je smutné pre Ježiša nebyť očakávaným na vlastnej oslave narodenín! Ale som rada, že to bol len sen. Jozef, aké by to bolo bolestné, keby to bola naozaj pravda...“

Bolo by naozaj smutné nebyť očakávaný na oslave vlastných narodenín. Nikoho z nás by takáto skúsenosť netešila. Krásna výzdoba, všetko pripravené, veselá atmosféra, ale žiadnemu z prítomných by sme nechýbali a nikto by si na nás nespomenul.

Počas vianočných sviatkov sa nám môže ľahko stať, že úplne zabudneme na oslávenca a podstata Vianoc zostane nenaplnená.

„Boh sa stal pre nás darom, aby nás naučil darovať sa druhým. Stal sa pre nás láskou, aby nás naučil druhých milovať.“

Stredobodom týchto dní je Dar darovaný ľudstvu v podobe Dieťaťa – Božieho Syna. Nezabúdajme, že sme to práve my, ktorí sme boli obdarovaní ako prví, aby sme potom mohli obdarovať iných.

Boli sme prví milovaní, aby sme následne dokázali milovať druhých. Boh sa stal pre nás darom, aby nás naučil darovať sa druhým. Stal sa pre nás láskou, aby nás naučil druhých milovať. Stal sa pre nás obetou, aby nás naučil obetovať sa pre druhých, stal sa pre nás bratom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi.

Prajem nám všetkým, aby sme počas týchto vianočných sviatkov nezabudli na oslávenca, ale aby sme mu na oslave jeho narodenín dali miesto, aké mu právom patrí.

A pamätajme... Ježišova oslava narodenín je iná, na aké sme zvyknutí – na tejto oslave dary rozdáva oslávenec. Happy birthday!

Florián Volf, školský kaplán

Tichá noc, svätá noc

Joseph Mohr (1792-1848)
(slov. katol.preklad)

Franz Xaver Gruber (1787-1863)

Sheet music for the song 'Tichá noc, svätá noc'. The score is written for voice and piano. The lyrics are in Slovak. The music is in 8/8 time and G minor.

Ti - chá noc, svä - tá noc! Všet - ko spí,
všet - ko sní, sám len svä - týbdie dô - ver - ný pár,
strá - ži die - ťat - ko, ne - bes - ký dar. Slad - ký Je - žiš - ko
spí, sní, ne - bes - ky ti - cho spí, sní.

2. Tichá noc, svätá noc!
Anjeli zleteli,
najprv pastierom podali zvesť,
ktorá svetom dnes dáva sa niesť:
Kristus, Spasiteľ je tu,
Tešiteľ sveta je tu!

3. Tichá noc, svätá noc!
Nežná tvár, lásky žiar
božsky rozsieva v jaslíčkách tam:
Bije záchranná hodina nám
v tvojom zrození, Boh Syn,
Ježiško, Láska, Boh Syn!

